

Liturgische Texte zum Gottesdienst

نصوص ليتورجية للعبادة

18. Dezember 2016		4. Sonntag im Advent
آية الأسبوع	Wochenspruch	
أَفْرَحُوا فِي الرَّبِّ كُلَّ حِينٍ وَأَقُولُ أَيْضاً أَفْرَحُوا. الرَّبُّ قَرِيبٌ. فيلبي 4: 4. 5	Freuet euch in dem Herrn allewege, und abermals sage ich: Freuet euch! Der Herr ist nahe! Phil 4,4.5	
قراءة المزمور: من لوقا 1	Psalmlesung: Luk. 1 (EG 761)	
تُعْظِمُ نَفْسِي الرَّبَّ	46	Meine Seele erhebt den Herrn,
وَتَبْتَهِجُ رُوحِي بِاللَّهِ مُخْلِصِي	47	Und mein Geist freut sich Gottes, meines Heilandes;
لَأَنَّهُ نَظَرَ إِلَى اتِّصَاعِ أُمَّتِهِ. فَهُوَذَا مُنْذُ الْآنَ جَمِيعُ الْأَجْيَالِ تُطَوِّبُنِي	48	Denn er hat die Niedrigkeit seiner Magd angesehen. Siehe, von nun an werden mich selig preisen alle Kindeskinder.
لَأَنَّ الْقَدِيرَ صَنَعَ بِي عَظَائِمَ وَأَسْمُهُ قُدُّوسٌ	49	Denn er hat große Dinge an mir getan, der da mächtig ist und dessen Name heilig ist.
وَرَحْمَتُهُ إِلَى جِيلِ الْأَجْيَالِ لِلَّذِينَ يَنْقَوْنَهُ.	50	Und seine Barmherzigkeit währt von Geschlecht zu Geschlecht bei denen, die ihn fürchten.
صَنَعَ قُوَّةً بِذِرَاعِهِ. شَتَّتِ الْمُسْتَكْبِرِينَ بِفِكْرِ قُلُوبِهِمْ.	51	Er übt Gewalt mit seinem Arm und zerstreut, die hoffärtig sind in ihres Herzens Sinn.
أَنْزَلَ الْأَعَزَّاءَ عَنِ الْكُرَاسِيِّ وَرَفَعَ الْمُتَضَعِّعِينَ.	52	Er stößt die Gewaltigen vom Thron und erhebt die Niedrigen.
أَشْبَعَ الْجِيَاعَ خَيْرَاتٍ وَصَرَفَ الْأَغْنِيَاءَ فَارْغِينَ.	53	Die Hungrigen füllt er mit Gütern und lässt die Reichen leer ausgehen.
عَضَدَ إِسْرَائِيلَ فَتَاهُ لِيَذْكُرَ رَحْمَةً	54	Er gedenkt der Barmherzigkeit und hilft seinem Diener Israel auf,

	55	wie er geredet hat zu unsern Vätern, Abraham und seinen Kindern in Ewigkeit.
العظة: لوقا 1: 26-33 .38		Predigt: Lk 1,26-33.38
وَفِي الشَّهْرِ السَّادِسِ أُرْسِلَ جِبْرَائِيلُ الْمَلَكُ مِنَ اللَّهِ إِلَى مَدِينَةٍ مِنْ الْجَلِيلِ اسْمُهَا نَاصِرَةُ	26	Und im sechsten Monat wurde der Engel Gabriel von Gott gesandt in eine Stadt in Galiläa, die heißt Nazareth,
إِلَى عَذْرَاءٍ مَخْطُوبَةٍ لِرَجُلٍ مِنْ بَيْتِ دَاوُدَ اسْمُهُ يُوسُفُ. وَاسْمُ الْعَذْرَاءِ مَرْيَمُ.	27	Zu einer Jungfrau, die vertraut war einem Mann mit Namen Josef vom Hause David; und die Jungfrau hieß Maria.
فَدَخَلَ إِلَيْهَا الْمَلَكُ وَقَالَ: سَلَامٌ لَكَ أَيُّهَا الْمُنْعَمُ عَلَيْهَا! الرَّبُّ مَعَكَ. مُبَارَكَةٌ أَنْتِ فِي النِّسَاءِ.	28	Und der Engel kam zu ihr hinein und sprach: Sei begrüßt, du Begnadete! Der Herr ist mit dir!
فَلَمَّا رَأَتْهُ اضْطَرَبَتْ مِنْ كَلَامِهِ وَفَكَّرَتْ مَا عَسَى أَنْ تَكُونَ هَذِهِ التَّحِيَّةُ!	29	Sie aber erschrak über die Rede und dachte: Welch ein Gruß ist das?
فَقَالَ لَهَا الْمَلَكُ: لَا تَخَافِي يَا مَرْيَمُ لِأَنَّكَ قَدْ وَجَدْتِ نِعْمَةً عِنْدَ اللَّهِ.	30	Und der Engel sprach zu ihr: Fürchte dich nicht, Maria, du hast Gnade bei Gott gefunden.
وَهَا أَنْتِ سَتَحْبِلِينَ وَتَلِدِينَ ابْنًا وَتُسَمِّيَنَّهُ يَسُوعَ.	31	Siehe, du wirst schwanger werden und einen Sohn gebären, und du sollst ihm den Namen Jesus geben.
هَذَا يَكُونُ عَظِيمًا وَأَبْنُ الْعَلِيِّ يَدْعَى وَيُعْطِيهِ الرَّبُّ الْإِلَهَ كُرْسِيَّ دَاوُدَ أَبِيهِ	32	Der wird groß sein und Sohn des Höchsten genannt werden; und Gott der Herr wird ihm den Thron seines Vaters David geben,
وَيَمْلِكُ عَلَى بَيْتِ يَعْقُوبَ إِلَى الْأَبَدِ وَلَا يَكُونُ لِمُلْكِهِ نِهَآيَةٌ.	33	Und er wird König sein über das Haus Jakob in Ewigkeit, und sein Reich wird kein Ende haben.
فَقَالَتْ مَرْيَمُ: هُوَذَا أَنَا أَمَةٌ الرَّبِّ. لِيَكُنْ لِي كَقَوْلِكَ. فَمَضَى مِنْ عِنْدِهَا الْمَلَكُ.	38	Maria aber sprach: Siehe, ich bin des Herrn Magd; mir geschehe, wie du gesagt hast. Und der Engel schied von ihr.